

Holm i Århus, som er delagtig i en sammensværgelse.

Jeg er enig med ministeren i, at ytringsfriheden skal være vid. Og jeg er også enig i, at vi må tåle at høre alle disse injurier. Det kan jo ikke være anderledes, når de, der fremsætter dem, absolut vil fremture. Sådan er demokratiet. Det er jeg enig med ministeren i. Men så må denne ytringsfrihed vel også helt og fuldt gælde for bisoppen i Århus. Er ministeren ikke ked af, at to spørgere her i Folketinget i virkeligheden drager bispers ytringsfrihed i tvivl?

Kl. 14.20

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Vi har jo en ganske strålende kirkeordning i Danmark, som netop er en kirkeordning, der bygger på sognemenighederne, og som er decentral, hvor der ikke er noget kirkeråd, der er ikke nogen, der kan tale med én stemme på alle folkekirkens 4,5 millioner medlemmers vegne. Det føler jeg anledning til at sige og understrege her i dag ved denne lejlighed og på baggrund af spørgsmålene fra hr. Søren Krarup, hr. Jesper Langballe og hr. Keld Albrechtsen.

Der er jo meget debat om folkekirken, og der er også nogle, der med stadig højere røst råber på, at nu må tiden være inde til, at grundlovens § 66 bliver opfyldt, altså at folkekirken får sin egen forfatning og hermed også en synode eller et kirkeråd. Det er ikke regeringens politik, at det skal være sådan. Vi er tilhængere af, at vi har den folkekirkeordning, som vi har i dag, som netop bygger på sognemenighederne, som bygger på, at der ikke er nogen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne.

Et af vores argumenter er bl.a., at hvis vi havde et kirkeråd, kunne vi risikere, at kirken ville få en politisk stemme. Der er så mange politiske talerstole i dette land, men der er så få prædikestole, og derfor skal kirkerne og prædikestolene forbeholdes til evangeliets forkyndelse og ikke til den politiske debat.

Når jeg siger det, er det jo for at understrege, at hr. Kjeld Holm fra Århus kan ytre sig som enhver anden borger i dette land med sine politiske holdninger og synspunkter, og det må han selv stå til ansvar for. Jeg kan udtale mig, de 4,5 millioner andre medlemmer kan udtale sig, og hver især må vi stå til ansvar for de holdninger og de synspunkter, vi giver udtryk for.

Søren Krarup (DF):

Jeg er ganske enig med kirkeministeren i hendes forsvar for folkekirken, og jeg deler ganske forsvaret, men jeg vil altså gentage, at forskellen på sandhed og løgn relativiseres ikke af, at man kalder sig teolog. Man er selv ansvarlig. Det er ansvarligheden, kristendommen stiller et menneske i, og det er altid den enkeltes ansvar. Det er ikke ansvar på manges vegne, det er altid den enkelte, men det er så vist et ansvar, som man er absolut forpligtet på – forskellen på sandhed og løgn.

Jeg vil nu blot lige spørge: Er ministeren ikke enig med mig i, at der er noget vist grotesk i at høre hr. Keld Albrechtsen, som vi i det hele taget i øjeblikket kan høre den kulturradikale venstrefløj, være forarget over tonen i Danmark, fordi der er nogle, der bruger det danske sprog til at tale dansk? Og så har vi oplevet, hvordan denne tone forsvares af de pæne mennesker – jeg tænker bl.a. på en debat, jeg havde i tv med Georg Metz, hvor han også var forarget over tonen – og vi ser, at de, der vil forsvare tonen, er dem, der nu spreder ting som nynazisme og alle mulige øvrige skældsord rundt i landskabet. Der er noget grotesk ved dem, som er så utrolig sarte, og som ikke bestiller andet end at sprede åndelig gylle i landet.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg synes på mange måder, at vi kan være stolte over og glade for, at vi bor i et land, hvor der er åbenhed, frisind og tolerance, hvor den frie meningstilkendegivelse kan leve, hvor man kan udtale sig, og hvor man kan brydes og diskutere det, man er uenig om. Det vil jeg i hvert fald som regeringsmedlem være med til at værne om.

Der skal være frihed, der skal være åbenhed, der skal være tolerance, og der skal være respekt for andre mennesker og deres holdninger og synspunkter i Danmark. Det er der, og det er det, kampen står om at værne om. Det er det, vi skal sikre igen og igen ved at gøre hinanden bevidste om, at det er det, der er dagsordenen: frihed, åbenhed, tolerance og frisynd.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministerens sidste ord varmer jo en om hjertet. Med risiko for nu at give ministeren problemer i forhold til Dansk Folkeparti vil jeg sige, at det kunne ikke have været sagt bedre af en kulturradikal, og det skal ministeren have tak for.

Kl. 14.25